

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3947/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Арнаут, адвокат из ..., против тужене Стамбене заједнице Улице Владимира Роловића број ..., Крагујевац, чији је пуномоћник Весна Ђуровић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/21 од 25.03.2022. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/21 од 25.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/21 од 25.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 969/2020 од 23.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац власник стана по основу доградње и одржаја у Улици Владимира Роловића број ... у Крагујевцу, површине 24м², постојећи на к.п. ..., уписана у ЛН ... КО ... код Службе за катастар непокретности Крагујевац. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 57.950,00 динара. Ставом трећим изреке, стављена је ван снаге привремена мера одређена решењем Основног суда у Крагујевцу П 283/18 од 01.02.2018. године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2031/21 од 25.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражила и определила.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Спорно правно питање – питање квалитета државине тужиоца и значаја уложених радова и средстава у постојећу непокретност за стицање права својине, на начин на који се ревизијом указује, није од општег интереса ни у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретно чињенично стање у решењу спорног односа странака. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права – Закона о основама својинскоправних односа, које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења у овој правној ствари поднета је 22.01.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 10.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић